

Alheims arbeidararørslan

Vit loyva okkum at prenta upp aftur roðu, ið dansk ráðharrin Ernst Christiansen helt um alheimsarbeidararørsluna. Hóast roðan varð hildin sum fundarroða 1. maj í ár, og sostatt ikki er heilt nýggj, so hevur hon so nógv at siga fóroyskum arbeidarum, at vit ivast ikki í at prenta hana, tá heitt verður á okkum um tað:

Om få år er det tre kvart århundrede, siden arbejderbevægelsen første gang, det var i 1890, gik til 1. maj-demonstrationer rundt om i landene. Og om yderligere nogle få år er det et århundrede, siden socialistiske arbejdere startede den første internationale sammenslutning. Det skete ved et møde i London 1964.

Meget er forandret siden. Verden er på mangfoldige måder blevet helt anderledes. Arbejderbefolkningens vilkår er blevet andre, og det kan roligt siges bedre. Det skyldes i afgørende grad den arbejderbevægelse, som for et lille århundrede siden kun viste sig som spæde spirer, men siden er vokset til en stor og frodig skov.

Så meget er blevet anderledes, at det ikke kan undre, at der nu af nogen — også indenfor arbejderbevægelsen — spørges: Er der nogen grund til fortsat at afholde maj-demonstrationerne? Og videre siges der, for den sags skyld med rette, at ikke alene er det krav om 8 timers arbejdsdag, som var den store mærkesag for de første års maj-demonstrationer, forlængst gennemført, men derudover har arbejderbevægelsen i hvert fald i Danmark og en række andre lande opnået en magtstilling, der gør det muligt at øve indflydelse på en helt anden måde end gennem demonstrationer, så demonstrationer på en måde kan siges at være overflødige.

Når arbejderbevægelsen i Danmark og alle andre lande fortsætter med at samles til møder og demonstrationer, så er det imidlertid ikke alene en demonstration, som man føler sig forpligtet til at bevare. At maj-demonstrationerne i år har en ganske særlig betydning her i Danmark, er en sag for sig, som ikke mindst understreges af den opmærksomhed, den borgerlige presse på forhånd har vist dem. Men derudover har maj-dagen stadig sin betydning som den dag, på hvilken arbejderbevægelsens internationale karakter stærkest markeres. Det er ligesom arbejderbevægelsen den dag rækker hånden over grænserne, føler samhørigheden med andre landes befolkninger stærkere end almin-

deligt. Det er den dag, hvor man også vurderer bevægelsen internationalt.

Hvad bliver da resultatet af en vurdering af den internationale arbejderbevægelse 1. maj 1956?

For den arbejderbevægelse, der bygger på demokratiets principper, har det sidste år ikke bragt væsentlige forskydninger. Både Socialistiske Internationale og den Frie Faglige Internationale har i det forløbne år holdt kongresser, som begge var præget af klarhed og sikkerhed i målsætningen.

Den Faglige Internationale (F.F.I.) kunne ved sin kongres i Wien monstre tilslutning fra 109 landsorganisationer i 75 lande 55 millioner medlemmer. For hvert år, der går, viser det sig i stadig højere grad, at F.F.I. er en virkelig verdensorganisation. — Dens tilslutning vokser ikke alene i Europa, men i Asien, Afrika og de øvrige verdensdele. Det er en stærk og solid organisation, der er skabt, siden F.F.I. for 6 år siden dannedes efter bruddet med den af kommunisterne beherskede faglige verdensføderation. Denne sidstnævnte organisation har i de senere år haft hovedkvarter i Wien, men efter at Østrig er blevet selvstændigt, har den østrigske regering ikke ønsket længere at give plads for dette hovedkvarter for kommunistisk propaganda som det er kaldt. Om verdensføderationens medlemstal oplyses i øvrigt, at det er på 70—80 millioner, hvilket ikke forekomer usandsynligt, da den har tilslutning fra store organisationer bl. a. i Sovejområdet. Men i demokratiske lande har den kun væsentlig betydning i Frankrig og Italien og kan bortset herfra ikke betegnes som faglig organisation i den forstand, betegnelsen opfattes i de demokratiske lande.

F.F.I. viste gennem beslutninger på sin kongres en udpræget stærk faglig linie. Den satte som mål ikke alene de almindelige krav om bedre løn og arbejdsvilkår, men fremhævede bl. a. tillige nødvendigheden af at få indflydelse på bedrifternes ledelse. Derudover tilrettelagdes en endnu stærkere oplysningsvirksomhed i de områder, der betegnes som udviklede lande.

Lovrigt er det forløbne års største begivenhed sammenslutningen af de to store faglige organisationer i Amerika, A.F.L. og C.I.O. Det betyder, at en strid, der har været i en snes år, er tilende, og det giver amerikansk fagbevægelse en meget øget styrke. Amerikansk arbejderbevægelse former sig anderledes end europæisk, men er på sin vis en

stadig voksende magt i amerikansk samfundsliv.

Socialistisk Internationale, der holdt sig kongres i London, har tilslutning fra partier i ca. 30 lande med ca. 10 millioner partimedlemmer, der har tilslutning fra 65 mill. vægere. Hertil kommer ca. 6 »konsultative« medlemspartier, hvilket vil sige partier af emigranter fra lande, hvor socialdemokratiet er forbudt.

En tredjedel af internationale partier er enten regeringspartier alene eller deltagere i koalitionsregeringer. En anden gruppe af partierne, blandt hvilke det tyske socialdemokrati og det engelske arbejderparti er de mest betydningsfulde, har en så stærk stilling som opposition indenfor deres lande, at de i en overskuelig fremtid kan ventes at rykke frem til regeringsmagten. Så er der videre en række partier, der endnu ikke har formået at vinde en afgørende tilslutning i deres lande.

Alt dette vil sige, at der er meget uensartede vilkår, de socialdemokratiske partier rundt i landene har at arbejde under. Det hindrer ikke, at SI klart og sikkert kan fastslå grundprincipperne, ud fra hvilke alle partierne arbejder, men det må naturligvis betyde, at partiernes arbejde i praksis arter sig på forskellig måde. SI's opbygning og retningslinjer er i overensstemmelse hermed, det er stedet, hvor fælles problemer drøftes og erfaringer udveksles men det er ingen kommandocentral, hvis ordre de tilsluttede partier har at lystre.

Den mest betydningsfulde begivenhed indenfor SI i det forløbne år er vel det franske socialdemokratiske placering som ledende regeringsparti. Efter et valg i januar, der på grund af en ejendommelig valglov formidskede partiets mandattal en smule, men alligevel ved et voksende stem-

metal var en sejr, stod det franske socialdemokrati som det eneste parti, der i den komplicerede politiske situation kunne tage ledelsen i en samlingsregering af demokratiske partier. De parlamentariske vilkår, som Guy Moller's regering har haft at arbejde under i de forløbne måneder, har ikke været lette, og samtidig har Guy Mollet været stillet overfor umådeligt svære opgaver. Idag vil næppe nogen bestride, at han og hans regering har skaffet sig øget respekt ved en både fast og smidig politik. Men en mindretalsregering med det grundlag, som den nuværende franske regering har, kan ikke føle sig sikker. — Hvad der er sket indtil nu, vil dog utvivlsomt være af værdi for det franske socialdemokrati i dets fremtidige virksomhed.

Omtrent samtidig med SI's kongres afholdtes i Geneve det, man kan vel kalde det historiske møde mellem »De Fire Store«. SI's kongres har i den anledning udtrykt håb om, at Geneve-mødet må betyde øgede muligheder for fred ved forhandling. Det blev åbent sagt, at selv om det måske kunne frygtes, at det drejede sig om en taktisk manøvre fra Sovjetunionens side, burde dog ingen muligheder for at komme til forståelse lades uforsøgt. Meget bemærkelsesværdigt var det, at socialdemokratiske partier om de mange udtalelser om »co-existence«, sameksistens, meget stærkt fremhævede, at fredelig samarbejde kun er et middel til mål mod fred og internationalt samarbejde, et samlet samarbejde mellem alverdens folk.

De socialdemokratiske partier har i det forløbne år fastholdt og understreget den linje, som hidtil har været fulgt, nemlig på den ene side at gøre det mest mulige for, at der mellem de demokratiske stater og de af kommunistiske regeringer styrede lande kan

Pf. J. J. JACOBSEN, Klakksvík

telefonir:

í krambúðunum hjá okkum

fáa tygum allar vørur:

skrivstovan 7 og 207
toystovan 307
matvørudeildin 107

slacks
vindjakkar
kjólatoy
meturvorur
damufrakkar
harrufrakkar
klæðningar
klæðningatoy

spisistell
kaffistell
nóg av emaljvorum
annars alt ísínkrumm
oll slog av viðskera
altíð nógva og góða fóroyska kjotpýlsu
grísakjót
kálvakjót
oksakjót
annars allar matvørur

VIT KEYPA

allar fóroyskar vørur, ull og kløddar, neytakjót og kálvakjót